patrickstory.ie

Дзе я належу?

Ці ёсць надзея для раздробненага свету, у якім мы жывем? Ці ёсць адказ на ўсё большую адзіноту і адарванасць, якія адчуваюць людзі?

Амаль 1600 гадоў прайшло з таго часу, як Патрык хадзіў па гэтых землях. Ірландыю тады таксама раздзіралі падзелы. Патрык таксама спазнаў адзіноту і адарванасць, калі яго ўпершыню прывезлі сюды, прадаўшы ў якасці раба.

Мы можам уявіць сабе яго пачуццё разгубленасці: адарваны ад сям'і і зямлі, усе сувязі з домам жорстка разарваны — і гэта працягнецца гады.

Але дзіўна, што пасля ўцёкаў і вяртання да сваёй сям'і, Патрык вярнуўся на гэтыя берагі, каб быць сярод гэтых людзей. Нешта здарылася, што змяніла яго пачуццё адарванасці і яго погляд на людзей, сярод якіх ён знаходзіўся. Ён знайшоў сакрэт пачуцця прыналежнасці.

У адзіноце залітых дажджом палёў ён знайшоў прыналежнасць глыбейшую, чым ён сабе ўяўляў: «Такім чынам, я звярнуўся ўсім сэрцам да Госпада Бога майго… Ён абараняў мяне і суцяшаў, як бацька абараняе свайго сына».

Якое дакладнае апісанне пачуцця прыналежнасці: « як бацька абараняе свайго сына».

Рашэнне, прынятае ў мінулым, актуальнае і зараз. Мы былі створаны, каб спазнаць Бога і належаць Яму. Гэта тая прыналежнасць, якая ляжыць глыбока ніжэй за ўсе іншыя нашы жаданні належаць, і менавіта на ёй заснаваны нашы самыя глыбокія імкненні да прыналежнасці. Магчымасць спазнаць Яго і ведаць, што Ён любіць нас, што незалежна ад таго, што адбылося або адбудзецца, мы належым Яму, дае нам сілы супрацьстаяць усяму астатняму.

Вы можаце належаць Богу. Мы нараджаемся натуральным чынам аддзеленымі ад Бога, але, як Патрык, мы можам вярнуцца да гэтага Бога і здабыць гэтую літасць і пачуццё прыналежнасці — праз Ісуса Хрыста.

Калі мы належым Богу, мы знаходзім сябе часткай новай супольнасці людзей — прадстаўнікоў розных пластоў грамадства, культур і гісторый — тых, хто адчуў пераўтваральную сілу Добрай Весткі Ісуса Хрыста. Гэта не толькі перамяняе нас кожнага паасобку, гэта робіць нас членамі Божай сям'і — братамі і сёстрамі ў Хрысце. Менавіта гэта ўбачыў тут Патрык.

Новая Божая супольнасць павінна быць аванпостам нябёсаў — месцам, дзе вылечваюцца разбуранасці свету, і месцам прыналежнасці для ўсіх, хто прыходзіць да Хрыста незалежна ад іх паходжання, культуры і гісторыі.

У свеце адзіноты гэта і ёсць тое месца, да якога вы можаце належаць. Тут вы знойдзеце людзей, пакліканых Богам несці цяжар адзін аднаго, кахаць адзін аднаго, прымаць адзін аднаго, маліцца адзін за аднаго.

Радасцю Патрыка былі «шмат тысяч маіх братоў і сясцёр», і праз веру ў Хрыста вы таксама можаце належаць да гэтай сям'і.